

7.

V Ení- te, exsultémus Dómino, iu-bi-lémus De-o,
 sa-lu-tá-ri no-stro. Præ-occu-pémus fá-ci-em e-ius in con-
 fessi-ó- ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i.

Quó- ni- am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super
 omnes de- os. Quóni- am non repéllit Dóminus plebem
 su-am, qui- a in manu e-ius sunt omnes fi-nes ter- ræ,
 et alti-tú-di-nes mónti-um i-pse cónspi-cit.

Quó- ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-
 ri-dam fundavé-runt manus e- ius. Ve-ní- te, ado-rémus,
 et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino,
 qui fe-cit nos, qui- a ipse est Dóminus, De-us no- ster,
 nos autem pópu-lus e-ius, et oves pás-cu-æ e-ius.

Hó- di- e, si vo-cem e-ius audi- é-ri-tis: «No-lí- te obdu-
 rá-re corda ve-stra, si-cut in exa-cerba-ti-ó-ne se-cúndum
 di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me
 patres ve- stri: pro-bavé-runt et vi-dé-runt ó- pe-ra me-

a.

Quadra-gín- ta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti-óni hu- ic,
 et di-xi: Semper hi errant cor-de. Ipsi ve-ro non cogno-
 vé-runt vi- as me- as: qui-bus iu-rá-vi in i-ra me- a:
 Si intro- í-bunt in réqui- em me-am.»

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Si- cut
 e- rat in princí- pi- o, et nunc, et sem- per, et in sæcu- la
 sæ- cu- ló- rum. Amen.